

ΓΙΩΤΑ Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ | ΕΦΗ ΛΑΔΑ

Φένια, η αγαπημένη των ήχων

ΕΠΑΙΝΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΜΠΡΟΦΙΑΣ 2012
ΒΡΑΒΕΙΟ "IBBY OUTSTANDING BOOKS FOR YOUNG PEOPLE WITH DISABILITIES"

Στην τυφλόμυγα κερδίζει πάντα η Φένια. Και στα μουσικά παιχνίδια. Οι νότες χορεύουν στα δάχτυλά της όταν παίζει πιάνο. Με το τραγούδι της ο κόσμος γεμίζει χρώματα. Όλοι οι ήχοι είναι φίλοι της. Με καταλαβαίνει από το περπάτημα. «Ο καθένας έχει το δικό του περπάτημα,

τη δική του μουσική. Άλκη,» μου λέει «τα βήματά σου είναι παιχνιδιάρικου ξωτικού. Μικρά και χοροπηδηχτά. Της μαράς είναι σαν του νεαρού ελαφιού. Ανάλαφρα, κοφτά, με εκείνο το ρυθμικό τακ τακ των τακουσιών της. Του μπαμπά είναι αγχωμένου ελέφαντα. Γρήγορα και βαριά».

Ο αγαπημένος της ήχος είναι αυτός του νερού.
Όταν βιαστικό τρέχει από τη βρύση να γεμίσει το ποτήρι,
όταν ελεύθερο πέφτει από την πηγή, όταν ήρεμο κυλάει
στο ποτάμι και όταν άγριο γίνεται κύμα της θάλασσας και
χτυπάει στα βράχια. Μα πιο πολύ της αρέσει όταν κολυμπάει.
Η Φένια, το μικρό δελφίνι-χορεύτρια που χαμογελάει πάντα.

Το χαμόγελό της είναι χρωματιστό σύννεφο που διώχνει όλα τα γκρίζα σύννεφα. Το γέλιο της είναι ήλιος από φωτεινές καμπανούλες που γαργαλούν με το κουδούνισμά τους. Και η καρδιά της απέραντος ουρανός που χωράει όλου του κόσμου τα παιδιά, ακόμα και τον Μήτσο τον Απαίσιο με την παρέα του.

